

ತನ್ನೇಳಗೇ ತಪಕಿಸುತ್ತ ಬಾಗಿಲು ತರೆಯುವದನ್ನೇ ಹಗಲಿರುಣಿಸುದ್ದೆ ಕಾಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಕೊನೆಗೂ ಹಗಲಿರುಣಿಸುತ್ತು ಉರಿ ಉರಿ ಬಾಗಿಲು ಕರ್ತೃ... ಅಂತು. ಆದರೆ, ಬಂದಿದ್ದು ದೂರೆಯಲ್ಲ. ಮಾಲಿಗಳಿಷ್ಟರು ಒಬ್ಬರ ಹಿಂದೆಷ್ಟರು ಒಳ ಒಂದರು. ಇಷ್ಟರು ಮುಖ ಗವಸು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ ಮಾತಾಡುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿತ್ತು ನಡೆದ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗವಸೀನೋಳಿಗಿಂದಲೇ ಗೊಣಗುತ್ತ ವ್ಯಾರಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೂರಿ ಹೊಡಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಗೋಡೆ ಮೇಲಿನ ಸ್ವಿಚ್ ಅದುಮು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವರ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿದ್ದತೆ ಆತನೂ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಿಂದ ವ್ಯಾರಕೆ ಹಿಡಿದು ರೂಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಮಾತಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಹಿರಾತು ಮುಗಿದು ದೃಶ್ಯ ಬರಲಾರಂಭಿತು. ನಿರುಪಕನ ಪ್ರವೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಆತ ನಾಡಿನ ದೂರೆ ತನ್ನ ಜಂಸರ ಜೀವ ಉಳಿಸಲು ನಾಡಿನ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಗಾಲಿಗಳು ಉರುಳದೆ ಸ್ವಭಾಗೊಂಡ ರಸ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿನ್ನು ಹೇತ್ತು ಉದ್ದಾನ್ನದ್ದು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಜನ, ಮುಚ್ಚಿದ ಅಂಗಡಿ ಬಾಗಿಲುಗಳು, ಅನ್ನ ಗ್ರಹದ ಅಣು ಜೀವಿಯ ದಾಳಿಯಿದ ಜನರೆಯನ್ನು ರಸ್ತೆಸಲೆಂದೇ ರಸ್ತೆಗಳಿದ ಮಹಾಜನರೆಯ ಮೇಲೆ ಲಾಟಿ ಬಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾವಲು ಭಟಕ ಕೂಟ.. ಇದ್ದಕ್ಕಿಂತ ನಡೆಯಿಂದ ನಿರುಪಕನ ದ್ವಾರಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬದಲಾಯಿತು. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೋಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ದೃಶ್ಯದಿಂದ ರಾಜಗುರು ತತ್ತ್ವರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಸುದೀರ್ಘ ನಡಿಗೆಯಿಂದ ದಣೆದು ಸ್ವಭಾಗೊಂಡಿದ್ದ ರೈಲು ಹಾಯಿ ಮೇಲೆ ಕಾಲು ಚಾಚಿ ನಿರ್ವಿಸಿದ ಜನ ಸಮೂಹವನ್ನು ನೋಡೆದು ಚರ್ಚನೆ ರಕ್ತ ಹಾರಿಸುತ್ತ ಗಡಗಡನೆ ಸರಿದು ಹೋಗಿತ್ತು ರೈಲಾಗಾಡಿ. ಜೋರಾದ ಗಾಳಿಗೆ ಹೀರ ಜಾರಿ ಆಗಲೇ ಶಿಥಿಲಾವಸ್ಥೆಗೆ ತಲುಪಿದ ಆ ಬೃಹತ್ತು ಪುಸ್ತಕ ಟಪ್ಪನೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಕೆಲಸಗಾರರಿಷ್ಟರು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದು ಪುಟಗಳಿಲ್ಲ ಚಲಾಪಿಲ್ಲಯಾದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ ನಿತರು. ‘ದೊರೆ ಬಂದಾಗಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕ ನ್ನು ರಾಜಗುರು, ಆತ್ಮಸ್ವಾ ಎಂದು ಕೈ ಮುಗಿಯುತ್ತಾನೆ. ಈಗೇನು ಮಾಡೋಣ.’ ‘ಅಯ್ಯೋ..ಇದು ತೆಂಕಣ ದೇಶದ

ಎಲ್ಲಾ ಭಾವೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದ ಆದ ಪುಸ್ತಕವಂತೆ. ಯಾರೋ ಮಹಾತ್ಮ ಬೆದೆರಿವುದರಂತೆ. ನಮ್ಮ ದೊರೆಗಳಿಗೆ ಯಾರೂ ದೂಡ್ ಸನ್ಯಾಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ. ಈ ದೇಶದ ಮಹಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಅವನ ಮೇಲೆ ಭಾರೀ ಗೌರವ ನಮ್ಮ ದೊರೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಾಲಿ ಗಾಬರಿಯಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದ ಇಷ್ಟರು ಮುಖಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬನ ಮುಖಿಯಿಂದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೊಳೆದಂತೆ ಮುಗುಳು ನಗು.

‘ಹೇಗೂ ದೊರೆಗಳು ಸದ್ಯ ಇತ್ತ ಬರಲಾರಾಯ. ನಮ್ಮ ಈ ಮೂಸಿಯಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧ, ಗಾಂಧಿ, ಅಂಬೇಧರ್ ಮರ್ತಿಗಳಿಲ್ಲ ಇದೆಯಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೂ ಯಾರೋ ದೂಡ್ ವರದೆಲ್ಲ ಮರ್ತಿ ತಯಾರಾಗ್ತ ಇದೆಯಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಲ್ಲ ದೂಡ್ದಾದಿ ಬೆರೆ ಬೆರೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಪ್ರೇಮ ಹಾಸಿ ಇಟ್ಟರೆ ದೊರೆಗಳಿಗೆ ಶಿಖಿಯಾಗಬಹುದು. ವಿದೇಶದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೂಡ್ ನೆಂಟರು ಬಂದಾಗ ಅವರನ್ನು ದೊರೆಗಳೇ ಕರೆತರುತ್ತಾರಲ್ಲ. ಆಗ ನನ್ನ ರಾಜಗುರು ಅಂತ ಈ ಅವಕಂತನ ತೆಗೆದು ಹೋರಿಸ್ತುದ್ದುಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಸಾರಿ ಬರುವಾಗ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ ಚಿತ್ರವನ್ನೇ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ತೋರಿಸಬಹುದು.’

‘ನೇಡು. ಆ ಮುಖಪ್ರಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ದಪ್ಪ ಚೋಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಬೇಕು.’ ಇಷ್ಟರೂ ಅದೇ ಸರಿ ಎಂದು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದೊಂದೇ ಪುಟಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಲಾರಂಭಿಸಿದರು..

‘ಹೇಯ್... ಬೇಡಾ... ಬೇಡಾ... ಸಾಷ್ಟು ಬೇಡ... ರಾಜಗುರುವನ್ನು ಸಾಷ್ಟು ಮಾಡೇಂದೆ... ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರದ ಪಟ್ಟಿ ಬೇಡಾ...’ ಶೂಪಿಂಗ್ ಸೆಟ್ಟಿಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ತಯಂತ್ಮು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದ್ವಾರಿ ಬಂದತ್ತ ನೋಡಿದವರೇ ಆತ್ಮ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಶೀನಿ ಅಷ್ಟೇಂದ್ರ ಜೊತೆ ಗಹನವಾದ ಚಚೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಇದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಕೇಳಿ ಬಂದ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಅವನ ತರೀರವಿಡಿ ಕಂಪಿಸಿತು. ಬೇಡ... ಸಾಷ್ಟು ಬೇಡ ಅನ್ನತ್ತ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಜೋರಾಗಿ ಕಿರುಚುತ್ತ ಸೆಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಕರೆಯ ಕಡೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ...